

Dokument zasedanja

6. 7. 2011

B7-0442/2011 }
B7-0443/2011 }
B7-0458/2011 }
B7-0459/2011 }
B7-0460/2011 }
B7-0461/2011 } RC1

PREDLOG SKUPNE RESOLUCIJE

v skladu s členom 122(5) poslovnika,

ki nadomesti predloge resolucij naslednjih skupin:

ECR (B7-0442/2011)

Verts/ALE (B7-0443/2011)

PPE (B7-0458/2011)

GUE/NGL (B7-0459/2011)

ALDE (B7-0460/2011)

S&D (B7-0461/2011)

o demokratični republiki Kongo in množičnih posilstvih v provinci Južni Kivu

Michèle Striffler, Filip Kaczmarek, Cristian Dan Preda, Mario Mauro, Lena Kolarska-Bobińska, Bernd Posselt, Monica Luisa Macovei, Tunne Kelam, Eija-Riitta Korhola, Sari Essayah, Martin Kastler, Jarosław Leszek Wałęsa, Agnès Le Brun, Zuzana Roithová, Tadeusz Zwiefka, Bogusław Sonik

v imenu skupine PPE

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Richard Howitt, Thijs Berman, Corina Crețu, Rovana Plumb

v imenu skupine S&D

Louis Michel, Charles Goerens, Nathalie Griesbeck, Marietje Schaake, Kristiina Ojuland, Sonia Alfano, Ramon Tremosa i Balcells, Alexander grof Lambsdorfski, Frédérique Ries, Izaskun Bilbao Barandica

RC\872924SL.doc

PE465.732v01-00 }
PE465.733v01-00 }
PE465.748v01-00 }
PE465.749v01-00 }
PE465.750v01-00 }
PE465.751v01-00 } RC1

v imenu skupine ALDE

Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba, Ryszard Czarnecki

v imenu skupine ECR

Isabelle Durant, Barbara Lochbihler, Judith Sargentini, Raül Romeva i Rueda, Jean Lambert

v imenu skupine Verts/ALE

Eva-Britt Svensson

v imenu skupine GUE/NGL

RC\872924SL.doc

PE465.732v01-00 }
PE465.733v01-00 }
PE465.748v01-00 }
PE465.749v01-00 }
PE465.750v01-00 }
PE465.751v01-00 } RC1

SL

Resolucija Evropskega parlamenta o Demokratični republiki Kongo in množičnih posilstvih v provinci Južni Kivu

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij o Demokratični republiki Kongo,
 - ob upoštevanju partnerskega sporazuma iz Cotonouja iz junija 2000,
 - ob upoštevanju smernic Evropske unije o nasilju nad ženskami in boju proti vsem oblikam diskriminacije nad njimi,
 - ob upoštevanju Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča, sprejetega leta 1998, zlasti členov 7 in 8 statuta, v katerem so posilstvo, spolno suženjstvo, prisilna prostitucija, prisilna nosečnost in prisilna sterilizacija ali katera koli druga oblika primerljivo hudega spolnega nasilja opredeljeni kot zločini zoper človečnost in vojni zločini ter se enačijo z oblikami mučenja in hudih vojnih zločinov ne glede na to, ali so med mednarodnimi ali notranjimi spopadi storjeni sistematično ali ne,
 - ob upoštevanju resolucij varnostnega sveta Združenih narodov št. 1325 (2000) in 1820 (2008) o ženskah, miru in varnosti ter resolucije št. 1888 (2009) o spolnem nasilju nad ženskami in otroki med oboroženimi spopadi,
 - ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta ZN št. 1925 (2010), ki opredeljuje mandat misije Združenih narodov v Demokratični republiki Kongo (MONUSCO),
 - ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta ZN št. 1991 z dne 28. junija 2011, ki podaljšuje mandat MONUSCO,
 - ob upoštevanju izjave posebne predstavnice Združenih narodov za boj proti spolnemu nasilju v oboroženih spopadih Margot Wallström,
 - ob upoštevanju končnega poročila šeste regionalne seje Skupne parlamentarne skupščine AKP in EU v Yaoundeju (Kamerun) 28. in 29. aprila 2011,
 - ob upoštevanju zakonodaje o spolnem nasilju, ki jo je leta 2006 sprejel parlament Demokratične republike Kongo, ki je bila namenjena pospešitvi kazenskega pregona primerov posilstva in naložitvi strožjih kazni,
 - ob upoštevanju člena 122(5) svojega poslovnika,
- A. ker je bilo med 10. in 12. junijem 2011 v vaseh Nakiele in Abala v provinci Južni Kivu 170 oseb žrtev posilstva ali telesnega nasilja; ker so bili člani iste odgovorne oborožene skupine že vpleteni v množična posilstva, aretacije in plenjenja na istem območju januarja 2011,

- B. ker so varnostne razmere v Južnem Kivu še vedno izredno nestabilne in so nemiri na vzhodu Demokratične republike Kongo povzročili povečanje kršitev človekovih pravic in vojnih zločinov, vključno s spolnim nasiljem nad ženskami, množičnimi posilstvi in z njimi povezanim mučenjem, poboji civilistov ter razširjenim vpoklicem otrok vojakov v oborožene uporniške skupine in vladne vojaške in policijske sile,
- C. ker je postalo posilstvo kot orožje v vojni, ki ga vojaki strašljivo pogosto uporabljajo za ustrahovanje, kaznovanje in nadzor nad žrtvami, na vzhodu Demokratične republike Kongo po začetku vojaških operacij leta 2009 grozljivo vsakdanje; ker grozodejstva, zagrešena proti ženskam, zajemajo posilstva, skupinska posilstva, spolno suženjstvo in umore ter imajo daljnosežne posledice za telesno in duševno uničenje žensk,
- D. ker je 29. junija 2011 varnostni svet Združenih narodov sklenil, da podaljša svojo misijo v Demokratični republiki Kongo (MONUSCO) za dodatno leto, in ker ima misija mandat, ki jo pooblašča, da lahko uporabi vsa potrebna sredstva za zaščito civilistov pred kršitvami mednarodnega humanitarnega prava in človekovih pravic,
- E. ker se žrtve posilstev soočajo z velikim pomanjkanjem infrastrukture in ne morejo izkoristiti pomoči ali ustrezne zdravstvene oskrbe; ker se namerni napadi žensk izvajajo v javnosti, ki pogosto povzročijo, da izgubijo položaj v družbi ter zmožnost poskrbeti za svoje otroke, in ker je nevarnost okužbe z virusom HIV zelo velika; ker nujno zdravniško pomoč zagotavljajo samo številne nevladne organizacije, ki delujejo na terenu in ki jim usklajevanje in dostop do žrtev nista več zagotovljena,
- F. ker je nezmožnost Demokratične republike Kongo, da bi pred sodišče privedla pripadnike svoje vojske in oboroženih skupin za dejanja, kazniva po mednarodnem pravu, spodbudila kulturo nekaznovanja; ker kongovska vojska še vedno nima zadostnih kadrovskih, tehničnih in finančnih virov, da bi izpolnila svojo misijo v vzhodnih provincah Demokratične republike Kongo in zagotovila varstvo prebivalcev,
- G. ker je izvajanje zakonodaje o spolnem nasilju, ki jo je leta 2006 sprejel parlament Demokratične republike Kongo, zelo omejeno,
- H. ker morajo imeti mediji bistveno vlogo pri zagotovitvi visoke stopnje mobilizacije in opozarjanju javnosti,
 1. ostro obsoja množična posilstva, dejanja spolnega nasilja in druge kršitve človekovih pravic, ki so bila povzročena od 10. do 12. junija v regiji Južni Kivu; se pridružuje trpljenju in bolečini vseh žrtev spolnega nasilja, zlasti množičnih posilstev, ki je bilo znova in znova zagrešeno v vzhodnem delu Demokratične republike Kongo v zadnjih štirih letih;
 2. poziva vlado Demokratične republike Kongo, naj obravnava boj proti množičnim posilstvom in spolnemu nasilju nad ženskami kot nacionalno prednostno nalogo;
 3. pozdravlja odločitev Združenih narodov, da bodo raziskali te dogodke; zahteva, da se nemudoma sproži neodvisna in nepristranska preiskava teh zločinov v skladu z

mednarodnimi standardi; obžaluje, da vojni zločinci še kar ostajajo na visokih poveljniških položajih; poziva k učinkovitim in takojšnjim ukrepom, da se zagotovi varstvo žrtev in prič v teh preiskavah in po njih;

4. poziva Komisijo in Demokratično republiko Kongo, naj pregledata državno strategijo za Demokratično republiko Kongo in nacionalni okvirni program desetega evropskega razvojnega sklada (2008–2013), cilj pregleda pa naj bo prednostna obravnava vprašanja množičnih posilstev in spolnega nasilja nad ženskami za boj proti nekaznovanosti;
5. je zaskrbljen zaradi nevarnosti, da se dejanja spolnega nasilja pričnejo obravnavati kot nekaj vsakdanjega; poudarja, da je dolžnost Demokratične republike Kongo, da zagotovi varnost na svojem ozemlju in zavaruje civilno prebivalstvo; opominja predsednika Kabilo, da se je osebno zavzel za vodenje politike ničelne strpnosti, kar zadeva spolno nasilje, in da si bo prizadeval, da bodo vojni zločinci in povzročitelji zločinov proti človečnosti na ozemlju države preganjani, ter da bo sodeloval z Mednarodnim kazenskim sodiščem in državami v tej regiji;
6. pozdravlja dejavnost nevladnih organizacij, ki prinašajo pomoč žrtvam posilstev in vojnih zločinov, zlasti pa zdravstveno oskrbo, ki jo nudijo nekatere bolnišnice, na primer Panzi v Bukavuju; poudarja, da večina žrtev spolnih napadov ne dobi potrebne zdravstvene, socialne in pravne pomoči; priporoča, da vlada Demokratične republike Kongo izdela celovit program pomoči žrtvam in njihove ponovne vključitve v kongovsko družbo in na trg dela; poziva Komisijo, naj da na voljo dodatna sredstva za boj proti spolnemu nasilju in naj si prizadeva za uvedbo hiš za žrtve spolnega nasilja na občutljivih območjih; predlaga, da se vzpostavi pilotni projekt za izboljšanje zdravstvene pomoči, ki se bo nudila žrtvam spolnega nasilja v Demokratični republici Kongo;
7. je zaskrbljen, ker je bil pred letom in pol ukinjen program nasilje na podlagi spola, ki bi moral zagotoviti usklajevanje humanitarnega odziva za spolno nasilje zaradi pomanjkanja vodstva Sklada ZN za prebivalstvo; poziva tudi k preoblikovanju sistema usklajevanja humanitarne pomoči na terenu;
8. izraža zaskrbljenost, ker misija MONUSCO ni mogla dejavneje uporabiti svojega mandata in pravil o uporabi, da bi pripomogla k zaščiti pred temi množičnimi posilstvi, tudi tistimi, ki so jih zagrešili pripadniki misije; priznava pa, da je njena prisotnost za dostopnost humanitarne pomoči nepogrešljiva; zato vztraja, da se mandat in pravila o uporabi misije MONUSCO strogo izvajajo, da se učinkoviteje zagotovi varnost prebivalcev; pozdravlja odločitev o podalšanju mandata misije do 30. junija 2012;
9. poziva Evropsko unijo in države članice, naj podpirajo dejavnosti misij EUSEC RD in EUPOL RD; poziva, naj se vprašanje boja proti spolnemu nasilju celovito vključi v varnostne operacije in operacije skupne obrambe;
10. je še vedno zelo zaskrbljen zaradi sedanjih humanitarnih razmer v Demokratični republici Kongo in premajhnega financiranja v tej regiji zaradi zmanjšanja financiranja nekaterih dvostranskih donatorjev; močno obžaluje, da doslej dodeljena sredstva dosežejo le

maloštevilne žrtve; poziva Komisijo, naj ohrani odobreno financiranje za humanitarno pomoč na vzhodu Demokratične republike Kongo;

11. poziva Komisijo, naj predstavi zakonodajni predlog o krvavih rudninah, ki podžigajo vojno in množična posilstva, da bi se borili proti nekaznovanosti po vzoru ameriškega Dodd-Franckovega zakona (zlasti dela 1502 zakona), ki nalaga nove zahteve o podatkih v zvezi s proizvodi, za izdelavo katerih se uporabljajo te krvave rudnine;
12. ugotavlja, da se je načrt reševanja spora v Južnem Kivuju, ki daje prednost vojaški rešitvi, izkazal za neuspešnega; ocenjuje, da mora biti rešitev tega spora politična, in obžaluje pomanjkanje poguma pri mednarodni Skupnosti; ocenjuje, da je napočil čas, ko ne zadostuje le obsojanje, in morajo kongovska vlada, Evropska unija in Združeni narodi prevzeti odgovornost in sprejeti konkretne ukrepe, ki bodo ta grozodejstva prekinili; poudarja, da bodo humanitarne organizacije, če se ne bo nič spremenilo, še dolgo navzoče na terenu;
13. naroči svojemu predsedniku, naj posreduje to resolucijo Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Afriški uniji, vladam držav z območja Velikih jezer, predsedniku, ministrskemu predsedniku in parlamentu Demokratične republike Kongo, generalnemu sekretarju Združenih narodov, posebni predstavnici Združenih narodov za spolno nasilje v oboroženih spopadih, varnostnemu svetu Združenih narodov ter komisiji Združenih narodov za človekove pravice.